

lúc ở Kontum

*đêm chưa dám lộ mặt người
tôi bưng bát nọ tôi hời hợt kia
nằm trong tạnh sớm mù khuya
bản heo hút bản đời chia cách đời
ra roi quát ngựa tôi bời
tôi hoa mắt lửa tôi rời rã đi
đang hồi tỉnh chợt ngu si
đang yên ổn chợt đã di dịch nhiều
trời sa muối bữa trăm chiều
đó cao đây thấp cũng liều mạng chơi*